

når de regner ting med til patruljering, som ikke har en bønne med patruljering at gøre: Hvordan kan vi fortsat have tillid til politiet, når de ikke skriver nogle ordentlige rapporter, som dækker virkeligheden?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg må afvise de påstande, som hr. Frank Dahlgaard fremfører om, at politiet skulle indberette forkerte tal for deres patruljering, for deres udetid. Det gør politiet ikke. Den måde, hvorpå man opgør politiets patruljering og udetid er fuldstændig i overensstemmelse med de krav, der ligger i den nuværende flerårs-aftale, som er en politisk aftale for politiet fra 1995 til udgangen af 1999.

Man kan så spørge, om den måde, hvorpå politikerne og vi har stillet krav til politiets opgørelsesmetode, er den mest hensigtsmæssige, om det er den mest korrekte måde at vurdere deres udetid, deres patruljering på. Det er vi i gang med under de aktuelle politiforhandlinger, og det vil vi fortsat gøre, sådan at vi måske får en mere hensigtsmæssig måde at opgøre deres patruljering på. For hr. Frank Dahlgaard har ret i, at der er flere elementer, der tæller dobbelt i måden, hvorpå vi opgør tallene i dag. Men det er ikke politiets fejl, det er ikke noget, politiet har gjort imod politiske målsætninger. Det er noget, politiet har levet op til, fordi det er stillet som et krav til opgørelsesmetoden.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret. Men der danner sig jo ligesom et mønster, vil jeg sige til justitsministeren. En rapport for nogen tid siden viser dårlig produktivitet i politiet; der er Nørrebroskandalen, hvor de mennesker, som skulle være trygge og have tillid til politiet, ringede forgæves efter politiet. I over 2 timer kom de ikke, og det var gadens parlament, der regerede. Og nu har nogle grupper småhandlende lavet et netværk, så de kan forsvare sig selv, fordi de ikke længere stoler på politiet. Den ene rapport efter den anden og nu en politirapport, som ministeren altså åbenbart finder i orden efter nogle opgørelsesmetoder.

Men i hvert fald harmonerer det, der er fremgået af dagspressen, ikke med det, ministeren siger, og det bygger på, at man har regnet ting med til patruljering, som ikke har noget med patruljering at gøre efter det, som almindelige mennesker forstår ved det.

Så jeg spørger bare ministeren, om han tror, at han fortsat kan regne med solid opbakning

fra den borgerlige side i Folketinget, hvis det her bare kører videre, uden at ministeren griber ind på en eller anden måde.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Politiet lever op til de krav, der er stillet til dem for deres patruljering og for deres udetid.

De lever ikke op til det, som kunne være en yderligere målsætning for deres patruljering og udetid. Det er baggrunden for, at det nu indgår i vores forhandlinger. Det har en naturlig sammenhæng med de økonomiske ressourcer, politiet har til at kunne forfølge alle typer af kriminalitet, også den kriminalitet, som ikke er så synlig, den økonomiske kriminalitet, miljøkriminaliteten, som kræver ganske mange ressourcer på efterforskningssiden for også at ramme de kriminelle, der forsædigt sidder og planlægger at lave kriminalitet, og så over til det at være tryghedsskabende, være patruljerende.

Jeg er enig med hr. Frank Dahlgaard, hvis der ligger det i hr. Frank Dahlgaards spørgsmål her: at vi skal have mere tryghedsskabende politi, mere politi på gader og stræder, gerne i fodpatrulje, gerne på cykel, men også den patrulje, der er i bil, fordi den også er nødvendig i vores land.

Så vil jeg sige til det med den dårlige produktivitet: Nej, politiet har ikke nogen dårlig produktivitet. Politiet har en udmærket produktivitet inden for de rammer, de har, men det er naturligt, at også i en så stor organisation som det danske politi kan produktiviteten stige, og det indgår også i vores forhandlinger om, hvordan vi kan pålægge politiet på nogle områder at være mere effektivt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, ministeren skylder hr. Dahlgaard en lidt grundigere besvarelse. Jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at de begivenheder, der var på Nørrebro, jo dokumenterer, at det var ikke mandskabsmangel og mangel på ressourcer, som var politiets problem, men at det var manglende overblik over situationen, dårlig organisering af arbejdets tilrettelæggelse, der var problemet.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det også er korrekt, at det materiale, som nu ligger til grund i politiforhandlingerne, faktisk ikke er noget særlig komplet og dybtgående materiale, men at der er væsentlige mangler ved det, så vi ikke endnu kan foretage en endelig bedømmel-